

РЕШЕНИЕ

№ 5882

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3653** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/

Образувано е по жалба на " Електроенергиен системен оператор" ЕАД срещу Решение № Ж- 146/15.02.2023г. на КЕВР, с което на основание чл.13, ал.8 във връзка с чл.22, ал.1,т.3 от ЗЕ и чл.27, ал.2,т.6 от АПК е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-13-41-79/12.10.2021г., подадена от жалбоподателя срещу действия на „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е издадено в противоречие с чл.22, ал.1, т.3 и чл.76, ал.4, т.8 от ЗЕ поради обстоятелството, че непроизнасянето по твърдение за извършени нарушения по издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия представлява отказ от упражняване на контрол. Макар и в жалбата да са наведени доводи за нарушение на подзаконов нормативен акт, контрол по прилагането на който осъществява министърът на енергетиката, то това не е пълнотата на повдигнатия спор- КЕВР не е сезирана с искане за произнасяне по законосъобразността на отказ по конкретни заявки по реда на Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката, а са изложени твърдения за поведение на разпределителното дружество, възпрепятстващо преносния оператор да изпълнява лицензионните си задължения, което е в обхвата на общия контрол за изпълнение на лицензионните задължения, който осъществява КЕВР.

Отделно от това, жалбоподателят твърди нарушение на административнопроизводствените правила- липсва на реквизити на постановеното решение, несъбиране относимите към спора доказателства, не е изготвен доклад, в който да са отразени становищата на страните; КЕВР не се е произнесла в определения двумесечен срок, като жалбоподателят не е получил отговор и решение по жалбата си. Моли се за отмяна на постановеното решение и връщане на преписката на ответника със задължителни указания за изпълнение на процедурата, предвидена в чл.22 и чл.76 от ЗЕ с извършването на надлежна проверка и събиране на доказателства във връзка с твърдението на страните в спора.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя юрк. Д., поддържа жалбата. Претендира разноски, съобразно представен списък.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Б., в позиция по същество и в писмени бележки /юрк. П./ изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира, че действията на „Електроразпределение Север“ АД, които в случая са оспорвани, не са в компетентността на КЕВР; счита, че се касае за действия на последното, произтичащи от диспечерски заявки, чието осъществяване и управление е в компетентността на министъра на енергетиката. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД намира решението на КЕВР за законосъобразно и правилно. Претендира направени разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-13-41-79/11.10.2021г. от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД срещу „Електроразпределение Север“ АД /л.34/. В жалбата се излагат обстоятелства и обосновава твърдение, че „Електроразпределение Север“ АД пречатства фактическото изпълнение на договор № ДГ-ПТ-20-59/04.05.2015г., сключен с „Албена“ АД, аргументирайки действията си с необходимостта от окончателно решение на КЕВР по въпроси относно принадлежността на ел. съоръжения и поискано разрешение за разпореждане със съоръжения, за които „ЕРП Север“ АД твърди, че е собственик. От Комисията се иска постановяване на решение, с което действията на „ЕРП Север“ АД да се приемат за противоречащи на действащото законодателство- нарушение на условията по издадената на ЕРП Север лицензия, поради което на същото да се дадат задължителни указания в подходящ срок да преустанови незаконосъобразните си действия.

С последващо писмо изх. № ЕСО-7985#1/12.01.2022г. до КЕВР жалбоподателят е поискал произнасяне от Комисията, поддържайки искането си за решаване на правния спор /л.24/. С последващо писмо изх. № ЕСО-7985#2/02.02.2023г. ЕСО отново е поискал произнасяне от Комисията, както и да бъде уведомено за последващите действия по образуваната с жалбата им административна преписка, както и че в случай, че е постъпило становище по същата от страна на ЕРП Север, то да бъде изпратено за запознаване.

Постъпилата жалба не е изпращана за становище на „ЕРП Север“ АД.

С Доклад от 09.02.2023г., изготвен от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ до председателя на КЕВР (л.19) е предложено на основание чл.13, ал.8 във вр. с чл.22, ал.1,т.3 от ЗЕ и чл.27, ал.2,т.6 от АПК КЕВР да приеме доклада и преписката по жалбата да бъде прекратена. Изложени са мотиви, че подадената жалба не попада в обхвата на жалбите, които КЕВР има правомощие да разгледа. Докладът и проектът за решение са разгледани и приети на закрито заседание на 15.02.2023г., видно от извлечение от протокол № 63/15.02.2023г. / л.16 от делото/.

Въз основа на констатациите в доклада и при вече посочената фактическа обстановка, с Решение № Ж- 146/ 15.02.2023г. на КЕВР, на основание чл.13, ал.8 във връзка с чл.22, ал.1,т.3 от ЗЕ и чл.27, ал.2,т.6 от АПК, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-41-79/11.10.2021г., подадена от жалбоподателя срещу действия на „Електроразпределение Север“ АД.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения 14-дневен срок, поради което същата е допустима за разглеждане.

Решението в принципен план е издадено от компетентния орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.22, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013г. Същото е постановено в предвидената форма, поради което оспорваният акт формално не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Съгласно чл.22, ал.1, т.3 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на.....лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон. Съгласно чл.76, ал.4, т.8 от закона Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ;

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

Отделно от това, съгласно чл.13, ал.8 от Закона за енергетиката при осъществяване на правомощията си Комисията прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, а за неуредените случаи- правилата на Административно-процесуалния кодекс.

В конкретния случай Комисията се е позовала на чл.27,ал.2 т.6 от АПК с оглед регламентацията, че „ административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането за участие на заинтересованите граждани или организации в производството по издаването на индивидуалния административен акт и за наличие на други специални изисквания, установени със закон“, намирайки, че жалбата е извън обхвата на правомощията ѝ по чл.22, ал.1 от ЗЕ. Посочила е, че

предмета на жалбата е „неизпълнение от ЕРП Север на подадени заявки от ЕСО ЕАД за осигуряване на обезопасяването с изключвания на обратно напрежение на килии 20kV в ЗРУ на п/ст „А.“ 110/20 kV, собственост на ЕСО ЕАД“; извела е, че се касае за невъзможност за работа по собствените на ЕСО съоръжения от енергийните му обекти поради отказ на ЕРП Север да изпълни заявките, подадени от преносния оператор. Направено е заключение, че се касае за оперативно управление на дейности, регламентирани в Наредба № РД-16-57/28.01.2008, издадена от министъра на енергетиката, тъй като ЕСО ЕАД като собственик и оператор на съоръжения в п/ст „А.“ има правомощия да определи необходимостта и обхвата на съоръженията, които трябва да се изключат за гарантиране на безопасността и работата по тях. Съответно, съгласно чл.138 от горепосочената наредба контролът по нейното спазване се осъществява от министъра по енергетиката, поради което подадената жалба не попада в обхвата на жалбите, които КЕВР има законово правомощие да разгледа.

С оглед така изложеното и като съобрази събраните доказателства съдът намира, че КЕВР неправилно е очертала обхвата на подадената жалба и при неизяснени факти и обстоятелствата от значение за случая, е постановила незаконосъобразно решение, поради което жалбата срещу същото следва да бъде уважена.

Предметът на жалбата не се свежда до отказ да бъде изпълнена заявка по реда на Наредба № РД-16-57/28.01.2008 (за дейността на операторите на електроенергийната система и на разпределителните мрежи, както и на оперативния дежурен персонал от електроенергийните обекти и електрическите уредби на потребителите), а до посочени действия на електроразпределителното дружество „ЕРП Север“, твърдяни като такива, възпрепятстващи жалбоподателя да изпълнява лицензионните си задължения. В тази връзка КЕВР е следвало да се произнесе по тези действия и относимостта им към предоставената лицензия с оглед компетентността си по чл.22, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл.142, ал.1, т.3 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. За предмета на една жалба следва да се съди от отправеното искане и очертана в същата фактическа обстановка.

Жалбоподателят „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД притежава лицензия за извършване на дейности „пренос на ел.енергия“ № Л-419-04/18.12.2013г. В обхвата на издадената лицензия е бил сключен договор № ДР-ПТ-20-59/04.05..2015г. между ЕСО и „Албена“ АД в качеството му на клиент за присъединяване на обекти на „Албена“ АД с обща присъединителна мощност 13MW чрез шест броя кабелни електропровода 20kV (посочени като собственост на „Албена“ АД) към шест броя килии по ЗРУ20kV. Поради инициран от ЕРП Север спор за собственост върху шестте броя кабелни електропровода договорът за присъединяване е спрял до решаването му със съдебен акт (към адм. преписка са представени определение по гр.дело №531/2019г. на ВАпС и решение по гр.дело№85/2016г. на ОС Добрич; от жалбоподателя се твърди и наличие на констативен нот.акт за собственост на въпросните кабелни електропровода в полза на „Албена“ АД, който не е приобщен към адм.преписка)

С искане вх. № Е-12-00-268/05022020г. ЕРП Север АД е иницирало пред КЕВР адм.производство относно принадлежността на съоръжения, служещи за хранване на курортен комплекс „Албена“ АД, като с Решение Ж-827/10.12.2020г. на КЕВР жалбата е оставена без разглеждане като недопустима. Решението е обжалвано

по съдебен ред от ЕРП Север и с определение по адм. дело 656/2021г. на АССГ съдът е оставил жалбата без разглеждане /определението оставено в сила с определение от 01.08.2022г. по адм. дело 5570/2020г. на ВАС/. От публикувания съдебен акт на интернет страницата на АССГ е видно, че съдът е приел, че с искането си до КЕВР "Електроразпределение Север" АД цели разрешаване на спор за собственост между оператора на електроразпределителната мрежа и трето лице върху електрически съоръжения, с каквато компетентност регулаторният орган не разполага. По делото е възприета техническа експертиза, от която става ясно, че въпросните съоръжения съгласно техническите им специфики са част от дворната разпределителна мрежа на к.к. А., която в голямата си част е към „Албена“ АД.

На съда служебно е известно (видно от информационния сайт на АССГ и ВАС), че сходен административноправен спор, като този по адм. дело 656/2021г., е разгледан и по друго съдебно производство с влязъл в сила съдебен акт. С определение № 8612 от 15.07.2021 г. по адм. дело № 6148/ 2021г. на ВАС е оставено в сила определение № 9487 от 22.12.2020г., постановено по адм. дело № 5730 по описа на Административен съд- София град. С определението на АССГ е била оставена без разглеждане жалбата на "Електроразпределение Север" АД срещу мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране по искане с вх. № Е-12-00-268 от 05.02.2020г. за произнасяне на основание чл. 21, ал.1 т.14 ЗЕ, относно принадлежността на въпросните енергийни съоръжения към разпределителната мрежа на ЕРП Север АД.

От доказателствата по адм. преписка се установява и че ЕРП Север АД на 17.06.2021г. е подало в КЕВР искане за разрешение за извършване на разпореждане с имущество, относимо към очевидно продължаващия индиректен спор между с „Албена“ АД относно собствеността на електроразпределителни съоръжения на територията на курортния комплекс. Самото дружество ЕРП Север АД в писмото си признава , че е налице дългогодишен спор между него и „Албена“ АД по повод електроразпределителни съоръжения /л.стр.7/7 от писмото/.

На 08.07.2021г. ЕСО е подал до ЕРП Север заявки за извършване на работа по съоръжения в електроенергийни обекти относно п/ст „А.“ по причина изграждане търговско измервана на ел.енергия по договор за присъединяване на „Албена“ АД /л.100-102/. Съответно, на 16.07.2021г. ЕРП Север изпраща писмо до ЕСО, че няма да изпълни подадените заявки, като обяснява отказа си със сключения договор за присъединяване между „Албена“ АД и ЕСО, който според него не следва да бъде привеждан в изпълнение, докато не се уреди собствеността на електроснабдителни съоръжения в к.к. А., което според него може да се извърши като „Албена“ АД придобие въпросните съоръжения от разпределителната мрежа /л.103/. ЕРП Север АД заявява, че до окончателно решаване на въпроса относно принадлежността на електрическите съоръжения от единствения компетентен орган-КЕВР, придобиването от А. АД на отделни части от съоръженията след получаване на необходимото разрешение от Комисията, изпълнението на договора за присъединяване №ДГ-ТП-2059/04.05.2015г. ще представлява самоуправство от страна на ЕСО, за което ще бъдат принудени да сезират прокуратурата. Същите доводи ЕРП Север АД изтъква и в последващ отказ /л.31/.

Така обсъдените по преписката доказателства създават основателно съмнение, че са налице дейности, възпрепятстващи фактическото привеждане в действие на договор за присъединяване №ДГ-ТП-2059/04.05.2015г и изпълняване на

задълженията на ЕСО по присъединяване на клиенти и осигуряването им на равнопоставен достъп до мрежата, съобразно условия 2.6.4 и 2.6.12 от лицензия № Л-419-04. Проверката на тези обстоятелства е в обхвата на правомощията на КЕВР.

Представените като доказателства откази на ЕРП Север да изпълни заявките на ЕСО, обективирани в писмо от 16.07.2021г. и в писмо от 10.01.2022г., са част от доказателственото обезпечаване на аргументите на жалбоподателя, но жалбата не е с петитум „неизпълнение на подадени заявки на ЕСО“. В жалбата са изложени твърдения, че формално заявените от електроразпределителното дружество основания преследват цел по препятстване присъединяването на обекта на „Албена“ АД към електроразпределителната мрежа. Нещо повече- в писмената си кореспонденция ЕРП Север АД дори изрично е заявило, че са налице пречки за присъединяване на клиента и че се очакват действия от КЕВР относно решаване на въпроса относно принадлежността на електрическите съоръжения (което не отговаря на истината, предвид произнасянето на КЕВР с Решение № Ж-827/10.12.2020г. в рамките на компетентността му по чл.21, ал.1, т.14 от ЗЕ т.е. в случая е налице несъобразяване с индивидуален административен акт, съдържащ несъмнено волеизявление на същия компетентен орган по сезирането му с отправено искане относно принадлежност на енергийни съоръжения).

Отделно от това, представените от жалбоподателя доказателства (съдебните актове относно приключилото гражданско дело по чл. 79 ЗЗД и чл. 124, ал.1 ГПК) водят и до извод за отсъстващ спор за собственост върху енергийните съоръжения – 6 бр. кабелни електропроводи, което съдът възприема в насока правомощие на КЕВР да изясни обстоятелствата по конкретния случай и се произнесе по същество по жалбата на ЕСО.

По изложените съображения съдът счита за незаконосъобразно решение № Ж-146/15.02.2023г. на КЕВР, като административната преписка следва да бъде върната на регулаторния орган за произнасяне при съобразяване на изтъкнатите в настоящият акт мотиви относно допустимост на отправената жалба и правомощие от страна КЕВР за произнасяне по същата.

С оглед изхода на спора основателна е претенцията на жалбоподателя по касационната жалба за заплащане на разноски. Предвид изложеното, следва да бъдат присъдени такива в размер на 250 лева, от които заплатена държавна такса в размер на 50 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лева (определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ) Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], Решение № Ж- 146/15.02.2023г. на Комисията за енергийно

и водно регулиране.

ВРЪЩА административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за произнасяне по жалба вх.№ Е-13-41-79/12.10.2021г. на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], съобразно указанията, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на Е. системен оператор“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му.